

Neděle 1. po Trojici  
J5,31-47  
22.6.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána našeho Ježíše Krista.  
Láska, milosrdenství i radost rozhojněna budiž mezi námi i v celém světě.

Introit:

Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat.

Píseň: 121

Čtení: Fp2,1-11

Píseň: 352

Kázání: Iz50,4-9

Je sobota, den daný lidu smlouvy, lidu izraelskému, jako dar. Je sobota a každý zbožný Žid se má soustředit na chválu Bohu a rozjímání o tajemství Božího stvoření. Je sobota a Ježíš uzdravuje ochrnutého na břehu jezera Bethesda. Je sobota a ten, jenž byl ochrnutý, nese své lože a kráčí do chrámu.

Neslýchané, skandál, rouhání a za vše může ten Ježíš, který řekl: „Vezmi lože své a chod!“ Porušení Mojžíšova zákona, neslýchaný skandál, odsouzeníhodný čin toho muže z Nazaretu. Neslýchané rouhání, ten muž z Nazaretu se nazval Synem Božím!

Když soud, tak soud. Ježíš skládá svou obhajobu a vyjmenovává vždy dva svědky, tak jak je zvykem v tehdejších soudních procesech v Izraeli.

Nejdříve svědky lidské. Jan Křtitel a Mojžíš. Potom svědky, o kterých bychom mohli pochybovat, neboť si na ně nemůžeme sáhnout: skutky a slovo.

O čem tito svědkové mají svědčit? O Ježíši, muži z Nazaretu, který je Kristem, Mesiášem, Synem Božím. Jednoduše řečeno, je ten pravý a pravdivý, poslaný a svědčící o Božích skutcích v dějinách. Je Synem poslaným Otcem, je samotným Bohem. To, co dělá Ježíš, jak žije, co říká, na tom máme poznat Boží tvář, kterou nikdo nikdy neviděl. Ve slovech, ve kterých Ježíš svědčí o Bohu, je slyšet Boží hlas.

Ježíš je to logos, to slovo, které mluví přes dějiny spásy a nedá se přeslechnout a umlčet.

Tak jsme si to pěkně pověděli, ale opět doléhá i pro nás, stejně jako pro Židy, neodkladná otázka: A kde je důkaz? Kde je důkaz nejen Boží existence?

Kde je hmatatelný důkaz Ježíšova Mesiášství? Tak se ptáme my, ale ptala se též janovská obec, která byla svírána těmi, kteří Ježíše nepovažovali za Mesiáše. Janovská obec chtěla svými skutky tajemství víry dosvědčit okolním pohanům.

Shromážděná obec kolem svědka Jana hledá odpovědi. Shromážděná obec kolem svědka Jana hledá odpovědi v Písmu. Písmo není doslovné Slovo Boží. Studovat Písmo bez Ducha svatého nelze a nepomůžou exegetické metody všeho druhu. Nepomůže forma, ta je jen nástrojem, který otevře oči tomu, kdo se nechá vést Duchem svatým. Proto svědek Jan říká: *Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život. Ani nejde o to vzít Písmo, Bibli, a člověka s ní mlátit po hlavě.*

O co tedy jde nejen janovské obci, ale i nám? Myslím si, že jde o to věřit. Přijmout víru jako vanutí Ducha svatého a to ukázat světu. Ještě musím dodat o jakou víru jde: *Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od samého Boha nehledáte!*, vyčítá pisatel ve jménu Ježíše Krista svým posluchačům.

Jde tedy o slávu, která není z lidských zdrojů. Slávu nikoli jako popové hvězdy nebo slávu zápasníka Vémoly. Jde o úplně jinou slávu.

Jde o slávu, která se zřiká sebe sama ve prospěch druhého. Jde o slávu ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista. Jde o slavné skutky Boha, který svou láskou došel k lidem tak daleko, že raději zmařil život svého syna, než by zničil své stvoření.

Jak to přijmout, jak rozeznat skutky Boží mezi námi lidmi? Jak rozpoznat a pochopit tajemné dění Velikonoc? Nad tím dumali a rozjímali nad Písmo mnozí v dějinách. Možná, že dnes je to mnohým úplně jedno.

*Ale o vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu*, je další výtku Ježíše. Co má společného víra a láska? Jak se tyto neuchopitelné veličiny k sobě mají? Věřím, že pokud si člověk zamiluje někoho nebo něco, snáší trpělivě vše, co jej zraňuje. A hlavně nakonec věří, že překoná i těžké chvíle ohroženého vztahu.

Tak je to tedy. V lidské rovině to někdy dovedeme. Zamilujeme se do někoho, milujeme své děti, rodiče, sourozence a věříme jim a důvěřujeme jim. Přitom v ruce nemáme nic, co bychom mohli vykázat.

V lidské rovině to někdy dovedeme, ale jak je to v rovině mezi námi a Bohem? Jak o něm svědčíme svým dětem, sourozencům, spolužákům? V co jsme vlastně uvěřili a jak se to stalo, že jsme dnes vyznávali, křtili a slibovali v Síle Ducha svatého?

Je to tajemství, tajemství svědectví Písem, Ježíše Krista, kterým jsme uvěřili, protože jsme si to vše zamilovali. Stalo se to naší součástí. Uvěřili jsme těmto svědkům v soudním procesu proti Ježíši z Nazaretu, protože jsme byli přemoženi láskou, která k nám přišla zvenčí, která si nás přitáhla a podmanila. K čemu nás může láska přitáhnout a spoutat, v čem si nás umí podmanit? Věřím, že k milujícímu Bohu, ke svědectví Písem a v posledu k lásce k lidem, k Božímu stvoření.

A tak věřím, že, Lenko a Filipe, budete dobrými svědky svým dětem. Věřím, že i Honzík jednou se stane svědkem skutků Božích, protože si zamiluje Písma a Boha. Věřím, že ve škole lásky k Bohu jsme se dali do učení samotného Syna Božího, totiž Ježíše Krista, který nás přemohl láskou nehynoucí a nevadnoucí.

Amen.

Píseň: 517

**Poslání:**

Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?  
To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus.  
Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže;  
a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda.

**Požehnání:**

Milost vám a pokoj, kteříž jste v Kristu Ježíši.

Píseň: 594